

Over de groei van missionaire pioniersplek
Cross Culture Nieuwegein

Een cadeau van God

Cross Culture Nieuwegein is een gastvrije, kleurrijke kerk in Nieuwegein waar allerlei nationaliteiten zich welkom voelen. Samen willen we elkaar en Jezus (beter) leren kennen en Hem navolgen.

Ongeveer een kwart van alle inwoners van Nieuwegein heeft een migratieachtergrond. Velen van hen zijn van huis uit christen. De praktijk leert dat ze vaak geen aansluiting vinden bij de Nederlandse kerken, maar wel behoefte hebben aan een christelijke gemeenschap. Cross Culture Nieuwegein is voor hen een nieuw geestelijk thuis, waar ze ook geholpen worden om verder in te burgeren in ons land.

Activiteiten: Cross Culture Meetings, huisgroepen, kidsactiviteiten, een zomerse groepsvakantie, praktische (taal)hulp en de Alpha-cursus.

Het begon gewoon bij iemand thuis. Een handjevol mensen, woonachtig in Nieuwegein, maar gezien hun paspoorten afkomstig uit alle windstreken. Samen genoten ze van de maaltijd en de ontmoeting; Bijbel op schoot, gitaar binnen handbereik. Nu, zeven jaar later, is de kring zo gegroeid dat ze allang niet meer in een huiskamer past. Cross Culture Nieuwegein is een multiculturele pioniersplek, een missionaire gemeente, verbonden met de Dorpskerk van Hervormd Vreeswijk. 'We zijn een cadeau van God. Hij geeft ons aan elkaar.'

'Cross Culture Nieuwegein is begonnen als een soort 'vluchtheuvel' voor christenen die als migrant in Nieuwegein zijn neergestreken', vertelt Theo Vreugdenhil, die twee dagen in de week als pastor aan de pioniersplek is verbonden. 'Je kunt wel tegen die ontheemden zeggen: 'Welkom in de kerk, doe maar mee, zo zijn onze manieren', maar in de praktijk blijkt dat ze moeilijk aansluiting vinden bij een traditionele protestantse kerkdienst, waar de kerkgangers voor 99,9% bestaan uit witte mensen. Om hen tegemoet te komen, zijn we op huiskamerniveau gaan pionieren.'

De groep breidde zich van lieverlee uit. Theo: 'Op een gegeven moment ontgroeiden we de huiskamer en vonden we onderdak in 'De Voorhof'; eerst één keer per

maand, maar op verzoek van de bezoekers zelf komen we nu iedere week bijeen. Om de andere week zijn er vieringen met een gemeenschappelijke maaltijd, waarbij de deelnemers gerechten meenemen. De overige zondagen is er meer ruimte voor ontmoeting en een gesprek over een verhaal uit de Bijbel en ons eigen leven. In de afgelopen jaren is zo een hechte gemeenschap ontstaan, waar zeker 100 mensen bij betrokken zijn; elke zondag zijn er ca. 50-60 deelnemers.'

'De bezoekers ervaren Cross Culture Nieuwegein als een nieuwe familie, broers en zussen in het huisgezin van God. Voor velen van hen heeft dat een extra lading, op duizenden kilometers van hun naaste familieleden. Het is mooi dat ze

hier een geestelijk thuis vinden. De gemeente heeft vanaf het eerste moment een missionaire uitstraling gekend. Er gaat haast geen zondag voorbij of er zijn gasten, mensen die voor het eerst komen. Vaak zijn het burens, vrienden of bekenden van gemeenteleden. Ze zijn zo blij met wat ze in het evangelie en in de gemeente gevonden hebben, dat ze anderen daar graag mee naar toe nemen.'

'Gastvrijheid' is een kernwoord bij Cross Culture, evenals 'ontmoeting'. 'De bijeenkomsten zijn er op gericht dat de aanwezigen 'geestelijk gevoed' worden. Maar we komen niet alleen om te consumeren. Er is veel interactie, de preek biedt gespreksstof. We leren ook van elkaar. Aan de omhelzingen bij binnenkomst kun je zien wat de ontmoeting voor mensen betekent, hoe ze aan elkaar gehecht zijn.'

Jezus centraal

Hoe wezenlijk 'gastvrijheid' en 'ontmoeting' ook zijn, het belangrijkste kernwoord voor de gemeente is wel, dat Jezus centraal staat, zegt Theo. 'Hij is als de Levende in ons midden – als symbool daarvan steken we de kaars aan. Hij geeft ons kracht, vergeving, vernieuwing. Hem willen we dienen met ons leven, door Hem worden we uitgedaagd, Hem willen we dagelijks navolgen. Dat hoeven we niet in ons uppie te doen, maar samen. We zijn een geschenk van God. Hij geeft ons aan elkaar. Dat is zo belangrijk, dat kun je niet genoeg koesteren, ook als autochtone

gemeenteleden. Laten we met vreugde genieten van de mensen die God vanuit zoveel verschillende culturen op ons pad gebracht heeft. Met hun ervaringen, hun geloofsvertrouwen en hun onverbloemde getuigenissen verrijken ze ons. Daarom is Cross Culture Nieuwegein er niet louter 'vóór hen', maar vooral 'mét hen'. De helft van het leidinggevend team bestaat uit mensen met een migratieachtergrond.

Doopdiensten

In de relatief korte geschiedenis heeft Cross Culture Nieuwegein al heel wat hoogtepunten gekend. Diensten waarin mensen uit allerlei nationaliteiten getuigenis aflegden van het geloof; doopdiensten ook, met dopelingen die van origine afkomstig zijn uit Suriname, de VS en Kenia. Momenteel wordt in gemeentevergaderingen gesproken over het vieren van avondmaal. Theo: 'Het is een boeiend proces om van bezoekers te horen welke ervaringen ze daarmee hebben, in hun moederland. Maar ook: waarom ze ernaar verlangen, hoe ze het graag zouden willen vormgeven, etc. Ik ervaar het groeiproces van de gemeente als een avontuur. Daarbij is het gebed essentieel dat we zullen volgen waar God ons door zijn Geest zal leiden.'

Voorbij de grenzen van culturen

'Ee Mungu nguvu yetu, Ilete baraka kwetu....'

Twee zussen, in kleurrijke Afrikaanse gewaden, staan te zingen in De Voorhof. Links staan de tafels met de restjes van een overvloedige maaltijd die net is afgerond. Rechts staat een standaard met vlaggen van landen uit allerlei windstreken.

'Haki iwe ngao na mlinzi. natukae na undugu, amani na uhuru...' Het volkslied van ons geboorteland is een gebed, zeggen de zussen: 'O God van de ganse schepping, zegen ons land en volk. Laat gerechtigheid ons schild zijn; mogen we leven in eenheid, vrede en vrijheid...'

Zo nu en dan zetten gemeenteleden van Cross Culture in de samenkomst de schijnwerper op hun land van herkomst. Vandaag Kenia, 42 miljoen inwoners, 43 stammen. De vrouwen vertellen hoe ze leerden bidden en bijbellezen op school. Over het gemeenschapsgevoel daar, het individualisme hier. Over de kwalijke praktijken van polygamie en vrouwenbesnijdenis. Over de nomadische stammen, die moeilijk te bereiken zijn met het evangelie, omdat ze

voortdurend rondtrekken. Uit alles wat ze zeggen blijkt een grote betrokkenheid op het evangelie en op hun landgenoten.

Een van de vrouwen, Judy, woont al jaren in Nederland. Een paar jaar geleden heeft ze belijdenis gedaan in De Voorhof. 'Dit is wat God voor mij heeft gedaan', vertelde ze toen in een getuigenis. Ze zat in Kenia op een christelijke school, maar een persoonlijke band met God had ze niet. 'Omdat mijn vader heel lief voor mij was, had ik geen andere vader nodig.' Eenmaal in het asielzoekerscentrum

in Nederland, miste ze hem erg. Ze raakte in contact met moslims en ging de islam praktiseren. 'Maar hoe meer ik dat deed, hoe verder ik me van God verwijderd voelde. Ik zag het verschil tussen de liefde van Jezus en de strenge wetten van de Koran. Omdat ik wilde weten wat de waarheid is, besloot ik daarom te gaan bidden.'

Op het voetbalveld ontmoette ze ds. Dirk de Bree, die haar uitnodigde voor een bijeenkomst van Cross Culture. 'Ik ervoer dat het van God kwam, die me een antwoord gaf op mijn vragen en mijn hart toesprak.' In de kerk werd haar honger naar het woord van God gestild. 'Ik was vaak onrustig en probeerde die onrust te onderdrukken. Dat lukte me niet. God heeft me geleerd om bij Hem vrede en rust te vinden. Hij is nu mijn Vader geworden. Ik heb geleerd van het verhaal van Petrus die over de golven naar Jezus liep. Niet kijken naar de omstandigheden, de moeilijkheden, maar zien op Jezus en alles in zijn hand leggen. Mijn tweede doopnaam is Ruth. Dat ervaar ik als niet toevallig. Ruth kwam uit een ander land en wilde de God van Abraham dienen...'

Ook dát is Cross Culture: na afloop van de presentatie volgt de voorbede. Onder andere voor Kenia. Want de grenzeloze liefde van God overstijgt de scheidslijnen van culturen en naties.

Samen kerkzijn:

Dorpskerk en Cross Culture

Christus brengt ons bij elkaar en geeft ons aan elkaar

Nergens kom je méér onder de indruk van de lengte, breedte, hoogte en diepte van het geloof en de liefde van God als in de ontmoeting met medegelovigen uit verschillende culturen. Zo ook in een gezamenlijke kerkdienst met onze broeders en zusters van Cross Culture.

Het binnendragen van de vlaggen van de verschillende landen van waaruit de aanwezigen afkomstig zijn, waar de dienst mee begint, maakt indruk. God brengt ons als gelovigen uit alle windstreken bij elkaar. Het gezamenlijk zingen gaat wat onwennig, gezien de wonderlijke mix van psalmen en liederen in allerlei talen. Toch werkt het verbindend. Zo aanbidden we samen, luisteren we samen naar de verkondiging, belijden we samen het geloof. De getuigenissen die er zijn, uit Vreeswijk en uit Iran, laten iets zien van de wonderlijke weg die God gaat met mensen.

Twee dingen zijn mij met name bijgebleven van deze dienst; ten eerste de hoop die spreekt uit dit samenzijn. Hoop voor christenen vanuit de hele wereld die in CCN een veilige plek vinden. Maar ook hoop voor de kerk in Nieuwegein, die door de komst van deze medegelovigen een nieuwe impuls krijgt. Ten tweede de band die voelbaar aanwezig is. Ook al verschillen onze gebruiken en gewoonten, door geloof te delen ervaar je de eenheid die er is in Jezus Christus. Voor Hem zijn er geen grenzen. Hij brengt ons bij elkaar en geeft ons aan elkaar. Een geschenk om in dankbaarheid te aanvaarden en tegelijkertijd ook een opdracht om gestalte te geven.

Hanneke de Pater

Van Pakistan naar Galecop

'Van jongsaf aan heb ik geleerd om Christus te volgen. Ik kom uit een familie van christenen. Maar dat maakt je in Pakistan niet populair. Christenen zijn veroordeeld tot laaggeschoold werk. We hebben veel discriminatie ondervonden. Dat is moeilijk, maar het is mijn roeping Jezus te volgen. Hij gaf zijn leven aan het kruis. Het is onze opdracht Hem te volgen, en daar desnoods alles voor op te geven.'

Sameer en zijn vrouw Sana wonen sinds oktober 2014 in Nederland. Een voorlopig eindpunt van een turbulente periode, waarin ze in eigen land te maken kregen met ernstige bedreigingen. Sameer: 'Sana werkte als wiskundelerares. Al haar collega's waren moslims en zij oefenden druk op haar uit om dat ook te worden. Ze weigerde dat consequent. Om problemen te voorkomen, vermeed ze zoveel mogelijk discussies over het geloof. Op een dag nam een collega een Koran mee. "Dit moet je lezen", zei ze. "Het christendom is een valse religie". Sana wilde het boek niet aannemen.

Iemand gooide vervolgens het boek op de grond. Dat staat gelijk aan godslastering.

Wilt u een gift geven om dit werk te ondersteunen?

NL72 FVLB 0227 0672 82 t.n.v. Pioniersplek Vreeswijk Nieuwegein. Giften zijn aftrekbaar.

Wilt u op de hoogte blijven van alle activiteiten?

Meld u dan aan voor de info-mail:
info@cross-culture-nieuwegein.nl

Bedreigingen

Sameer en Sana werden aangeklaagd en ontvingen bedreigingen door mensen uit hun omgeving. Er kwamen dreigtelefoontjes en hun huis werd in brand gestoken. Ze wisten ternauwernood te ontsnappen. Een paar maanden reisden ze van het ene onderduikadres naar het andere, tot ze uiteindelijk in de zomer van 2014 besloten om naar het buitenland te vluchten.

In Nederland woonden ze driekwart jaar in verschillende asielzoekerscentra (Veenhuizen, Budel en Zeist) totdat ze een huis kregen in Galecop, Nieuwegein. 'Via een internationale kerk in Utrecht kwamen we in contact met Theo Vreugdenhil en Cross Culture Nieuwegein. We gingen een paar keer naar de diensten in de Dorpskerk en de ochtenddiensten in de Voorhof. We spraken in die tijd nog nauwelijks Nederlands, dus we voelden ons ongemakkelijk. Eigenlijk voelden we ons daardoor nergens thuis.

Liefde

Totdat we in juli 2016 meegingen met de groepsvakantie in Ede. Dat was een mooie week! We ervoeren de liefde van God in de gesprekken met de andere deelnemers. Tijdens de gesprekken in de late uurtjes deelden we onze ervaringen. We merkten dat ze onze pijn voelden.

Cross Culture Meeting: elke zondag om 13.00 uur.
De tweede en vierde zondag van de maand beginnen we onze viering met een heerlijke multiculturele maaltijd.

Adres Cross Culture Meetings

De Voorhof, Wiersdijk 8b, Nieuwegein

Contact

Theo Vreugdenhil (pastor / pionier)
Telefoon (06) 27 00 45 76
info@cross-culture-nieuwegein.nl

Ze dachten mee over de problemen waar we mee worstelden en ze gaven adviezen. Vanaf dat moment was het ijs gebroken – zoals Nederlanders dat zeggen. Afgezien van een enkele keer dat we ziek of op reis waren, zijn we sindsdien elke zondag bij Cross Culture Nieuwegein geweest. Het is onze familie.

'Hij is nabij'

Inmiddels spreken Sameer en Sana veel beter Nederlands. Sameer werkt bij PostNL als postsorteerder. Hij hoopt nog eens een baan te vinden in de toeristische sector, zoals hij in Pakistan gewend was. 'Na jaren van problemen is ons leven nu in rustiger vaarwater gekomen; al heb ik soms nog wel te struggelen met de weg die God met ons gaat. Maar uiteindelijk kom ik hier bij uit: het maakt niet uit in welke plaats of cultuur je woont. Je kunt op elke plek in de wereld God dienen. Hij is met ons meegegaan, Hij is ons ook hier nabij. Soms denk ik: misschien is dat wel de reden van onze vlucht uit Pakistan. Dat ik hier ben om mensen te vertellen dat het goed is om God te dienen. Hij is groot.'

Website

www.cross-culture-nieuwegein.nl

Facebook

www.facebook.com/crossculturenuwegein/

Een Afrikaans gezegde luidt: Wil je snel gaan, ga dan alleen; wil je ver komen, ga dan samen! Cross Culture Nieuwegein werkt samen met Hervormd Vreeswijk, de Anker gemeente Nieuwegein, Protestantse Kerk in Nederland en de IZB – vereniging voor zending in Nederland.